

Jeden z nich

Komunál

Dvanáct mužů u ohně stálo
jeden z nich vedle kopal jámu,
louče hoří mužům v bílých kápích,
na znamení jejich pevný víry.

Dvanáct mužů mě dneska soudí
stojím pevně s páskou na očích,
jeden z mužů můj kříž stlouká,
na počest smrti se zvony rozezní.

Stan sám mé jméno
na kámen vytesal.
Jen se usmál, řekl ámen,
poslední sbohem si dej sám.

Dvanáct mužů svůj orel vyřklo,
smrt, tak můj rozsudek zní.
Pod gilotýnou mé srdce ztichlo,
"Nevinej!" Křičí jen jeden z nich.

Dvanáct mužů na truhlu hlínu hází,
hrob bez jména, jen měsíc ozáří,
tak moje duše do pekla odchází,
kvůli tomu, že jsem jeden z nich.

Stan sám, mé jméno...